

нымъ Богомъ, Сось одну рѣчь, истинна свободенъ человекъ е оный кой е свободенъ отъ всекаковъ страхъ и отъ всекаквы похоти, и кой не е поклоненъ на друго, само Богомъ и правой словесности. Старцы се погледнаха единъ съ другъ усмихнати, и чудехасе видяще че отвѣтъ мой бѣше подобенъ Миносовому разуму.

По това, предложиха второе вопрошеніе тако: кой е найзлощастенъ отъ всичкія человекъ. Секій говореше онова що му дохождаше на умъ. Единъ говореше, че то е единъ человекъ що нѣма ни богатство, ни здравіе ни честь. Други говореха, че е единъ человекъ що нѣма никаковъ пріятель. Други мыслѣха че той е динъ человекъ що има сынове неблагодарны и недостойны за него. Бѣше дошелъ единъ мудръ отъ островъ Лесвось, кой рѣче. найзлощастный е оный що мысли себе си злощастина: понеже не е злощастенъ отъ онова що страда, но отъ нетерпѣніе свое и злосноство, кои отягчавать злощастія отъ кон страда.

Тыя глаголи се похвалиха отъ всего собора, и всекій повѣрова че мудрый Лесвіецъ ще пріима воздаяніе за това рѣшеніе. Но искаха да научать и мнѣніе мое, азъ имъ отговорихъ споредъ Менторовое ученіе; найзлощастный отъ всичкія человекъ е оный Царь, що се вѣрова че е благополучень, творя другія человекъ бѣдны. Отъ тую слѣпоту е сугуба злощастенъ, понеже не познава злощастіе свое, ни може да се освободи отъ него, но още се и бѣи да не бы позналъ злощастіе свое. Истина не може да раскара множество ласкателей за да стигне даже до него. Онъ се мучи секога отъ своихъ страстей и ниже познава должности що